

Vildtkonsulenter får stadig flere klager over fuglekvidder, frøkvæk og flaksende flagermus. Vi er blevet mere rethaveriske og vil kun have naturen på vores egne præmisser, siger eksperter

AF STINNE ANDREASEN
stinne@k.dk

Råger, der skræpper op uden for vinduet. Rådyr, der nipper til blomster i haven. Ræve, der lusker rundt på veje. Og svaler, der bygger rede under taget. Naturstyrelsen bliver stadig oftere ringet op af danskere, som klager over det, man kan betegne som helt almindelig adfærd hos dyr. Det fortæller vildtkonsulenter fra både hovedstaden, Midt- og Nordjylland.

"Folk brokker sig især over kolonier af råger, hættemåger og alliker, som skræpper op uden for deres vinduer. For 20 år siden fik vi næsten ingen af den type klager. Dengang var larmen bare noget, man accepterede, det var ikke noget, man ringede og skældte ud over," siger Steen Fjederholt, som er vildtkonsulent hos Naturstyrelsen i Midtjylland.

Han har svært ved at forstå, at folk kan vænne sig til at lytte til støj fra biler, tog og ambulancer, mens de klager over fuglenes kvidder, frøernes kvækken og flagermus, der flakser rundt på loftet.

"Mange vil gerne bo tæt på naturen, men når naturen så arter sig, synes de, det er træls. Jeg ville ønske, man kunne lære at tænke, at det er en velsignelse at bo så tæt på et stykke natur, hvor dyr trives," siger han.

Steen Fjederholt frygter, at det stigende antal klager er et udtryk for, at danskerne er ved at miste forståelsen for, hvad naturen er, og hvordan den opfører sig.

Det samme gør kollegaen Sven Norup, som er vildtkonsulent hos Naturstyrelsen i hovedstaden. Han oplever, at folk ringer ind, bare de ser en ræv luske rundt på gaderne eller i skovbrynet, eller hvis en krage for eksempel kradser forbi passerende i hovedbunden, når de kommer for tæt på dens rede.

"Det er ren og skær moderinstinkt, men det forstår folk ikke. De opfatter dyrene som onde og vrede. De tror også, at ræven tager deres baby i barnevognen, og at flagermusene på loftet er farlige. De forstår ikke dyrenes helt naturlige adfærd," siger han.

Langt de fleste opkald ender med, at Sven Norup forklarer folk, hvorfor dyrene opfører sig, som de gør, og det har de fleste forståelse for. Kun hvis dyr ligefrem an-

▲ Rådyr er søde – indtil de nipper havens blomster, mener mange. – Foto: Mads Jensen/Scanpix.

griber, støjer i ekstremt høj grad eller er til fare for eksempelvis fødevarer sikkerheden, griber man ind fra Naturstyrelsens side.

Vildtkonsulent Tommy Hansen fra Naturstyrelsen i Thy oplever, at danskerne ikke længere vil finde sig i den mindste gene fra naturens side. Det kan være en af forklaringerne på det stigende antal klager over dyrene, vurderer lektor emeritus Jens Christensen, som i årevis har beskæftiget sig med menneskers forhold til naturen.

"Menneskers forhold til naturen skal ses som led i et kulturelt betydningsunivers, som rummer vores verdensopfattelse, vores livsperspektiv og vores måde at se os selv på. Derfor skal man ikke nødvendigvis finde svaret på klagerne i naturen, men i vores verdensopfattelse," siger han og uddyber:

"Når folk klager over naturen, kan det være ud fra tan-

ken om, at 'andre må tage sig af tingene for mig. Jeg forskrækkes af et dyr. Nogen må gøre noget ved det'. Den form for rethaveriskhed går igen mange steder i vores velfærdssamfund: Andre må tage sig af problemerne. Det har vi ret til."

Samtidig har mange et fejlagtigt og meget romantisk syn på naturen, som de næsten opfatter som den, man ser på et guldaldermaleri, siger han:

"Så kan mødet med den vilde natur komme bag på dem, når de pludselig bliver konfronteret med hvæsende svaner, blodsugende flåter og stikkende hvepse."

Den vurdering deler Mickey Gjerris, som er medlem af Det Ethiske Råd og lektor i bioetik ved Københavns Universitet, hvor han forsker i de etiske aspekter ved menneskets forhold til naturen.

"Indimellem vil vi menne-

sker gerne ud i naturen og føle et bånd til den jord, vi bor på. Men der skal helst være pænt og rent, og vi skal kunne se den smukke solnedgang, uden at et eneste træ står i vejen. Når det pludselig går op for os, at virkeligheden ikke ligner den i dyreprogrammerne, og at naturen også er besværlig, truende og farlig, bliver vi sure," siger han.

Klagerne skal altså ifølge Mickey Gjerris ses som et udtryk for den stigende bekvemmelighed, som vi har vænnet os til i hverdagen. Vi tolererer ikke ret meget modstand, og vi brokker os, når det mindste kommer i vejen.

"Vi er ligeglade med, om fuglene larmer, fordi det er yngletid, for de holder os jo vågne om natten. Vores liv skal gerne være så rart som muligt, og hvis noget kommer i vejen, klager vi. Og nu går de klager så også ud over naturen," siger han.